

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐
ฟังเทศน์ท่านอาจารย์แล้วมันซึ่ง

ท่านปัญญาเราเคยชมท่าน ที่เคยพูดเสมอว่า ถ้าเป็นนักมวยแล้วเราต่อยท่านไม่ถูก ท่านอาจจะต่อยเราถูกหลายหมัด คือท่านเรียบริ่อยมากไม่มีที่ตองติ ไม่มีที่จะควรแนะนำสั่งสอนอะไร เหมือนกับว่าต่อยไม่ถูก คือท่านเรียบริ่อยอยู่แล้วท่านปัญญา ในขณะที่เดียวกันท่านอาจจะต่อยเราถูกไม่รู้ก็หมัด ท่านปัญญาท่านเรียบริ่อยมาก ท่านก็ควรจะพูดด้วยใจจริงของท่านเหมือนกันว่า ฟังเทศน์ท่านอาจารย์แล้วไม่อยากจะฟังเทศน์ใคร ไม่เหมือนเลย เทศน์ที่ไหนฟังไม่เหมือนเลย ได้ฟังเทศน์ท่านอาจารย์แล้วมันซึ่ง คือเทศน์จิตตภาวนา

ท่านภาวนาดีนะ คือการภาวนาจิตใจดีเท่าไร การเทศน์ยิ่งรับกันดูดีเต็ม ๆ เรายังเทศน์ตามขั้นของธรรมตั้งแต่พื้น ๆ ฟาดถึงนิพพานเลย พูดให้มันตรงอย่างนี้แหละ ท่านฟังเทศน์ท่านบอกว่า ได้ฟังเทศน์ท่านอาจารย์แล้วไม่อยากจะฟังใครเลยมันไม่ถึงใจ ท่านว่า แน่ะท่านก็พูดตรงดีนะ พูดอย่างตรงไปตรงมา ฟังเทศน์ท่านอาจารย์มันซึ่ง

เวลามาแล้วท่านลาไปเที่ยว มาอยู่นี้ได้สักสองสามปีหรือไรท่านก็ลาไปเที่ยว ลาไปไหนเราก็ให้ไป ลาไปเที่ยวทางโน้นทางนี้ ฟาดถึงลพบุรีถึงไหนเราก็ให้ท่านไป จากนั้นมาแล้วเลยไม่ไปที่ไหนอีกเลย เราก็เลยถาม อ้าว แต่ก่อนเป็นหน้าแล้ง สะดวกสบายนี้เห็นไปภาวนาเรื่อย ลาไปเรื่อย จากนั้นมาแล้วไม่เห็นไปไหน อื้อ ไปที่ไหนก็ไม่เหมือนวัดป่าบ้านตาด ถ้าว่าอาจารย์ก็ไม่เหมือนอาจารย์ของเรา แปลกอยู่นะ เวลาท่านพูด ไปที่ไหน ๆ ไปหมดไม่เหมือนท่านว่า วัดพระเนรก็ไม่เหมือน เอาอีกแหละ ครูบาอาจารย์ก็ไม่เหมือน ธรรมก็ไม่เหมือนเขาอีก เลยไม่เหมือน ๆ เรื่อย จากนั้นมาเลย ไม่อยากไปไหน ไม่ไปเลยนะจนกระทั่งท่านมรณภาพ

มาที่แรกไป ไปเที่ยวลาไปไหนเราก็ให้ไป ไปสองครั้งสามครั้งไปเที่ยวทางโน้นทางนี้ ท่านไปตามวัดตามวา วัดวามันก็มีพระมีเถรมีอรรณมีธรรมมากน้อย ตามแต่กำลังของครูบาอาจารย์ ท่านลาไปสองปีสามปี ไปปีละครั้ง ๆ เรื่อย จวนเข้าพรรษาก็มา จากนั้นแล้วไม่ไปไหนอีกเลย เราก็เลยถาม ท่านบอก โอ๊ย ไปที่ไหนก็ไม่เหมือนวัดป่าบ้านตาด ตลอดถึงพระถึงเถรไม่เหมือน แน่ะไปอย่างนั้นนะ เลยไม่ไปอีกเลยจนกระทั่งท่านมรณภาพ ท่านเป็นพระที่เรียบริ่อย จิตใจสูง จิตใจท่านละเอียดลอบมากอยู่ทางด้านจิตตภาวนา

(แม่บังอรชลุรียถวายน้ำตาลมา ๑๐๐ กระสอบ กระสอบละ ๕๐ กิโลกรัม) เต็มอยู่โกดัง ท่านพฤกษ์ส่งอะไรมาเรื่อย แม่แต่หมาก็ส่งมาใส่เครื่องบินมา ท่านพฤกษ์ลูก

ชายคุณแม่บังอร พวกสกุลเศรษฐี ที่เขาโจมตีว่าท่านพฤกษ์นี้เอาเงินของสงฆ์จากเขา เขียวไปสร้างริสอร์ทที่ไหนด เขาว่ามาอย่างนั้น พอได้อ่านนี้เราก็แก้เดี๋ยวนั้นเลย ฐานะของท่านพฤกษ์ฐานะคุณแม่บังอรไม่ใช่คนประเภทนั้น อยู่ในเมืองชลเราจะเรียกว่าเป็นอันดับหนึ่ง เราบอก ฐานะการเงินการทองทุกอย่างไม่อดไม่ยาก ไหนดจะไปเอาเงินในวัดเขาเขียวมันมีกุฏิสองสามหลัง เราไปดูแล้วก็ไม่เห็นมีอะไร เครื่องก่อสร้างก็ไม่มี มีตั้งแต่สัตว์แต่เนื้ออะไรเต็มอยู่ในนั้น รอบ ๆ อยู่

อย่างนี้ก็พูดกันได้คนเรานี้แหละ เราแก้ข่าวให้ทันที่ออกทั่วประเทศไทย เราไปเห็นด้วยตาเราเอง เราพูด มีความสัตย์ความจริงเต็มตัวเราบอก เชื่อถือได้ เราว่าอย่างนี้เลย แก้ข่าวให้เดี๋ยวนั้นเลย ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ นี่ละคนมันโจมตีกันอย่างนี้ละ เราไปเห็นหมดแล้วที่เขาโจมตีไม่มีที่ต้องติแล้ว แล้วไปต้องติหาอะไรถ้าไม่ใช่คนตาบอดหูหนวก ชนตะไปอย่างนั้น มันก็เข้าเนื้อตัวเองคนประเภทนั้นนะ เราก็บอกคุณแม่บังอร ท่านพฤกษ์นี้สกุลนี้เป็นสกุลเศรษฐีในเมืองชล บอกตรง ๆ เลยเรา ฐานะเป็นเศรษฐีรุ่นแรกๆ ในเมืองชล

นี่ก็ได้ทราบข่าวว่าเราสนใจอะไรแล้วจะส่งมาทันที ๆ แม้ที่สุดหมาก็ยังส่งมาเรียกไอ้เหาะ ๆ นี่ก็มาจากหุ่นแหละ ไอ้เหาะ ๆ นี่มาจากหุ่นละส่งเครื่องบินมา อีกไอ้หนึ่ง ไอ้ตัวอ้วน ๆ น่ารักมาก เห็นเราเล่นกับมันอยู่หุ่นอยู่สวนแสงธรรม เอามาให้เรา เรามาอยู่สวนแสงธรรมท่านก็ส่งหมามาสองตัวสามตัว ถ้าท่านจะเอาไปหมดก็ได้ เอาไปก็ตัวก็ได้ ไม่เอาไปก็จะเอากลับคืน ก่อนจะกลับเราก็ส่งไม่เอาไปหมานะให้เอาคืน เราก็บอกให้เอาคืนไป เดียวส่งมาอีกตัวหนึ่งขึ้นเครื่องบินมา นี่ไอ้เหิน ไอ้หนึ่งไอ้เหาะส่งมา ตัวนี้ไอ้เหิน มาจากท่านพฤกษ์นั่นแหละ ส่งอะไรต่ออะไรมานี่น้อยเมื่อไร

สกุลนี้ไม่ใช่สกุลต่ำต้อย เราไปเห็นแล้ว จะว่าเศรษฐีเป็นอันดับหนึ่งในเมืองชลก็ได้ ไปดูแล้วตีกรามบ้านช่องอะไร ๆ การค้าการขายทุกอย่างกว้างขวางมากมาย ชั้นเศรษฐีในเมืองชลไม่ผิด เขาหาโจมตีว่าเอาเงินในวัดเขาเขียวมาสร้างริสอร์ทที่ไหนด วัดเขาเขียวเราก็ขึ้นไปอีกเราไปดูมีกุฏิสามสี่หลัง กุฏิกรรมฐานเห็นแล้วเราปลื้มใจนะ เป็นป่าจริง ๆ ไม่ก่อสร้างอะไรเลย มีแต่ทางจงกรมมีอะไรเรียบริ้ว เห็นรอยสัตว์เต็มอยู่ข้าง ๆ เราเลยถามว่าสัตว์มีอะไรบ้าง มีพวกหมูพวกกวางพวกอะไรมาเยอะ มาแถว ๆ กุฏิ มาเป็นเพื่อนนั่นแหละกับพระ เสือก็มี อยู่ในนั้นละอยู่ด้วยกัน

เราไปเห็นหมดแล้ว ที่นี้พูดออกมาตรงไหนมันก็ขัดกับความจริงละซิ เราไปเห็นเราก็เอาอันนั้นละออกประกาศแก้ข่าวให้ท่านพฤกษ์ ให้คุณแม่บังอร แก้ข่าวสกปรกล้างมันออก พวกนี้พวกสกปรก ปากสกปรก ปากอมขี้มันมาพูด นี่ปากอมธรรมชัด

ไม่อย่างนั้นไม่สะอาด เราปากอมธรรมพูดเอาความจริงพูด เราว่าอย่างนั้นเลย อย่างนั้น
ละคนเราอยู่ดี ๆ ก็หาเรื่องใส่กัน มันอะไร คือจิตมันสกปรก ดูอะไรสกปรกไปหมดนะ

ถ้าจิตสกปรกเสียอย่างเดี๋ยวตาหูจมูกกลิ่นเหล่านี้สกปรกไปตาม ๆ กัน มันออก
จากใจ ตัวเองสกปรกก็ไปวาดภาพหรือไปว่าคนอื่นในทางไม่ดีไม่งาม คนนั้นไม่ดีคนนี้
ไม่ดี คือใจเจ้าของสกปรก ถ้าใจสะอาดแล้วไม่ติฉินนินทาใคร ผิดบอกว่าผิดไปเลย
จากนั้นหายเจ็บ ไม่มีคำว่าจะติฉินนินทา คนนั้นเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่มี ผิดก็บอกว่า
ผิด ถูกก็บอกว่าถูก ตรงไปเลยอย่างนั้นละ

(กราบขอขมาหลวงตา เคยล่วงเกิน) ขอขมาอะไร เป็นอะไร มันดีอะไรถึงไปตี
พระ มาตีหลวงตาด้วยแล้วให้หลวงตาให้อภัยว่าอย่างไร เดี่ยวเราจะยุหมาในวัดไล่กัด
เอาหลงทิศไปนะ हमามันยังรักเจ้าของอันนี้ไม่รักครูอาจารย์อย่างไรกัน เข้าใจไหม
ตั้งแต่หมาเราเลี้ยงมันมันรักเจ้าของจะตายไป เราเป็นคนทำไมมาตำหนิติเตียนครูบา
อาจารย์สู้หมาไม่ได้ อ้าวอย่างนั้นซิ การรับขมาโทษกันต้องรับอย่างนั้น ต้องสั่งสอน
อย่างนั้นใช้ไหม ต่อไปอย่าเป็นอย่างนี้ทำ ความหมายว่าอย่างนั้น

(ให้หลวงตาทักโทษให้ด้วยนะคะ เคยบ่นว่าท่าน) ตำหนิอะไร เราพูดกันสนุก ๆ
(เพียงแต่บอกหลวงตาทำไมหลวงตาพูดคำหยาบ แต่ตอนนี้โยมรู้สึกตัวแล้วว่าท่านพูด
อะไรตรง ๆ เข้าใจธรรมะของหลวงตาแล้ว) แล้วมันไปโดนกับอะไรเข้าล่ะ ธรรมะของ
อาจารย์มันเป็นน้ำดับไฟ หรือเป็นน้ำชำระสกปรกแล้วมันอาจจะไปโดนสกปรกเข้าไป
ความสกปรกมันไม่ถูกใจมันก็ขัดกันบ้างกับอาจารย์ ให้อภัยทุกอย่างแล้วแหละ ไม่มี
อะไร (สาธุ) กับโลกนี้จริง ๆ นะเราไม่มีอะไรจริง ๆ กับโลก

หลวงตาต้องขอภัยจากบรรดาพี่น้องทั้งหลายไว้เลยนะ คือเราไม่มีอะไรกับใคร
พูดอะไร ๆ มีความสัตย์ความจริงก็พูดไปตามความสัตย์ความจริง หรือหากจะตลกบ้าง
ก็มีคติธรรมอยู่ในนั้น ๆ ที่จะให้ตลกขบขันไปแบบโลก ๆ จริง ๆ เราไม่มีอย่างนั้น ถึง
ตลก ๆ ก็มีธรรมแทรก ๆ อยู่ในนั้น เพราะจิตไม่เป็นโลก เป็นธรรมล้วน ๆ แล้ว ถึงจะใช้
กิริยาเหมือนโลกก็ตาม ธรรมมีอยู่ในนั้น ๆ เสร็จ เรายอมรับเรื่องราวในร่างกายนี้มันเป็นสนาม
โลกธรรม ๘ คือร่างกายกิริยาแสดงออกต่าง ๆ นี้เป็นสนามโลกธรรม ๘ ที่จะเข้า
ประสานกันได้

โลกธรรม ๘ ได้ลาภ ได้ยศ นินทา สรรเสริญ สุขทุกข์ โลกธรรม ๘ เรื่องกิริยานี้
มันเป็นได้ เราไม่ว่าละ คือกิริยาที่แสดงออกต่อโลกสมมุติมันก็มีสูง ๆ ต่ำ ๆ เป็นธรรมดา
แต่จิตใจที่เต็มไปด้วยเมตตาอันนี้เรียกว่าครอบโลกธาตุเลย เราไม่มีอะไรกับใคร แม้เขาจะ
เอา..พูดง่าย ๆ ให้มันเต็มยศ เขาจะลากคอหลวงตาบ้วนนี้ไปฆ่าหลวงตาบ้วนจะไม่มีอะไร
เท่าเม็ดดินเม็ดทรายเป็นการโต้ตอบในส่วนอกุศลกับเขา จะไม่มีเลย ตายด้วยความ

บริสุทธิ์ของเราล้วน ๆ และเต็มไปด้วยเมตตา จะให้เป็นอย่างอื่นไม่ได้ จะให้คิดโกรธคิด
แค้นใด ๆ กับเขาเม็ดหินเม็ดทรายไม่มี เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นกิเลส กิเลสสิ้นจากใจแล้ว
จึงไม่มี ตายก็ตายเต็มตัว เราต้องเป็นเราเต็มตัว ยิ่งก็เราเต็มตัวเท่านั้นละ แต่กิริยา
แสดงออกนี่มันเป็นสนามโลกธรรม ถ้าเขาพอใจเขาก็ชมเชย ไม่พอใจเขาก็ตำหนิเป็น
ธรรมดาเราก็ยอมรับ เพราะสนามนี้เป็นสนามโลกธรรม ยอมรับทั้งหมดโลกธรรม ชนิด
ไหนมารับ ๆ ไว้

ที่เราช่วยชาติคราวนี้ทองคำเราได้เข้าคลังหลวงไม่น้อยนะ ๑๑,๕๗๒ กิโล นี่ละ
ทองคำที่เข้าคลังหลวงในการช่วยชาติคราวนี้ เข้ามากถึงขนาดนั้น ทองคำตั้งหมื่นกว่านี้
เป็นของน้อยเมื่อไรทองคำเข้าคลังหลวง เป็นประวัติศาสตร์ได้เลย ในเมืองไทยเรานี้มี
สมัยใดบ้างที่ได้ทองคำเข้ามาสู่คลังหลวงเรา ก็สมัยช่วยชาติเรา นี้ได้ทองคำ ๑๑,๕๗๒
กิโล เข้าคลังหลวงของเรา ทองคำจึงไปแข็งอยู่ เป็นความสง่างาม เป็นแก่นของชาติไทย
เราอยู่ในนั้น

ใครจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร ๆ ไม่สะทกสะท้าน ทองคำเครื่องยืนยันแห่ง
ความมั่นคงของชาติเราออกประกาศอยู่ในคลังหลวงประจำอยู่แล้ว เป็นอย่างนั้นนะ
ส่วนดอลลาร์ไม่ได้มาก ดูเหมือน ๑๐ ล้าน ๒ แสนเท่านั้นละดอลลาร์ สำหรับทองคำนี้
เรียกว่าร้อยทั้งร้อยจะรั่วไหลไปไหนไม่ได้ นี่ละการนำชาติโดยความเป็นธรรม เจ้าของ
เองก็ไม่มี แม้เม็ดหินเม็ดทรายจะหลุดหิดภายในใจว่าได้เอาของท่านทั้งหลายมาด้วย
ความไม่เป็นธรรม เป็นลักษณะขโมยอย่างนี้เราไม่มี แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี เข้าหมด
เลย ๆ เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างจึงได้เป็นขึ้นเป็นอันไม่มีรั่วไหลแตกซึมไปไหนเลย
เข้าเต็มเหนี่ยว ๆ เลย

ท่านฉลาดท่านปัญญา เราแพ้ท่านอย่างหลุดลุ่ยนะไม่ใช่แพ้ธรรมดา มาขออยู่กับ
เราถึง ๕ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ก็ไม่รับมาตลอด ครั้งที่ ๕ ท่านมาขอพักชั่วคราว
ท่านว่าฉัน นี่เห็นไหม แสดงว่าท่านฉลาดกว่าเรา พอครั้งที่ ๕ ท่านไม่ให้ก็ไม่ว่าจะ
มาขอพักชั่วคราว ที่นี้มาท่านก็เป็นพระดิบพระดี เราหาพระดีอยู่แล้วจะปฏิเสธไปไหน
ละใช่ไหม มันก็เข้ากันได้สนิทเลย ตั้งแต่วันท่านมาอยู่ดูมันเท่าไรไปถึงท่านมรณภาพจาก
ไป ตั้ง ๔๐ ปีหรือไร นั่นละมาพักชั่วคราว ๔๐ ปี นี่เราแพ้ท่านนะ

มาขอ ๕ ครั้ง ครั้งที่ ๕ ท่านว่ามาอยู่ไม่ได้ก็ขอมาพักชั่วคราว ท่านก็เลยมาพัก
ชั่วคราว มาท่านก็ดีตลอด ๆ เราก็หาพระดีอยู่แล้วจะปฏิเสธกันได้อย่างไร นั่น ดีกับดีมันก็
เข้ากันได้สนิท ท่านก็มาพักที่นี้ตั้ง ๔๐ ปี จากนั้นก็ท่านเซอร์รี่ตามมา ท่านดีก็ ท่านอะไร
หลายองค์ ท่านปัญญาที่มาเสียชีวิตอยู่ที่นี้

เอ๋ ลูกหลานที่มาฟังการอบรมศึกษาให้พากันตั้งเนื้อตั้งตัวไปตั้งแต่บัดนี้ใน
 ความรู้วิชาเป็นเครื่องประดับตนเป็นการทำมาหาเลี้ยงชีพ ทางเดินที่กว้างขวางมาก แต่
 ตัวของเราต้องเป็นคนดีรับรองเอาไว้ ถ้าความประพฤติตัวดีแล้ว ความรู้วิชาก็เป็น
 เครื่องประดับกัน ถ้าความรู้วิชาดีแต่การประพฤติตัวไม่ดีใช้ไม่ได้นะ พากันไปปฏิบัติ
 ไม่ว่าจะฆราวาสหรือญาติโยมก็เหมือนกัน การปฏิบัติตัวเป็นสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด หาอะไร
 ดีๆ สู้หาคนดีไม่ได้ หาพระดีเป็นของหายากนะ

หาคนดีให้หาที่ตัวของเราอย่าไปหาที่อื่นที่ใด หาตัวของเรานี่ ถ้าไปหาที่ไปหาครู
 บาดอาจารย์ที่เป็นคนดีตัวอย่าง เพื่อนฝูงที่เป็นคนดีตัวอย่าง คือเป็นคนดีๆ มาเป็นคนดี
 เครื่องสอนเรา ดำเนินตามนั้นเราก็กลายเป็นคนดีไป นี่ละที่ว่าไปหาครูหาอาจารย์เป็น
 อย่างนั้น นี่พยายามฝึกตัวตั้งแต่มาบวชเป็นพระจนกระทั่งปานนี้ ฝึกตัวเองมา ในชีวิต
 ของพระกับชีวิตของฆราวาส ชีวิตของพระท่วมไปเลยนะ ชีวิตของฆราวาสเลยหายเงิบ
 มีแต่ชีวิตของพระ ตั้งแต่วันบวชมาจนกระทั่งปานนี้ กิริยาอาการเคลื่อนไหวทุกอย่างให้
 เป็นเรื่องของพระๆ เรื่องของฆราวาสญาติโยมอะไรเหล่านี้ลบไปๆ อะไรที่เป็นข้าศึกต่อ
 ความเป็นพระลบออกๆ อะไรที่เข้ากันได้กับความเป็นพระก็เข้ากันไปเรื่อยๆ อย่างนั้น
 ปฏิบัติมา

นี้ได้บวชดูได้ ๗๓ ปี มั้ง บวชมาได้ ๗๓ ปี พฤษภาคม มิถุนา กรกฎาคม สิงหาคม บวชมา
 ได้ ๗๓ ปีกับ ๓ เดือน ตั้งแต่บวชมา พ.ศ. ๒๔๗๗ บวช วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๗๗ มา
 จนกระทั่งถึงปานนี้ พฤษภาคม มิถุนา กรกฎาคม สิงหาคม มั่นก็ ๗๓ ปีกับ ๓ เดือน ตั้งแต่บวช
 มาแล้วชีวิตทุกอย่างความเคลื่อนไหวไปมา เป็นเรื่องของพระล้วนๆ เลยจนปัจจุบัน
 ชีวิตความเคลื่อนไหวของฆราวาส อะไรที่ไม่ขัดต่อความเป็นพระก็กลมกลืนกันไปเลย
 ถ้าอะไรขัดกันก็ปิดออกๆ เรื่อยมา

เบื้องต้นก็เรียนหนังสือ เบื้องต้นจริงๆ เรียนได้ประถม ๓ เพราะฉะนั้นเราจึง
 ได้มาพูด นี่หลวงตา ป. ๓ นะ ประถม ๓ คือแต่ก่อนไม่มีประถม ๔ เริ่มเรียนที่แรกมา
 เรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียนบ้านตาด เราเป็นรุ่นที่ ๒ หรือที่ ๓ ละเรียน นั้นละเรื่อยมา
 สอบได้ประถม ๓ แล้วออกเลย ครูก็ครูประถม ๓ ใครเรียนไปจบประถม ๓ ออก อายุ
 พอไม่พอก็ให้ออก นี่เราก็จบประถม ๓ แล้วก็ออกเลย จึงเรียกว่าหลวงตา ป. ๓
 ประถม ๓ แต่ก่อนไม่มีประถม ๔ พอหลังจากนั้นเขาก็ตั้งประถมไหนไม่รู้ละจนกระทั่ง
 ทุกวันนี้ เราจำได้แต่เราเรียนจบชั้นภูมิประถม ๓ แล้วหยุด จากนั้นก็ต่อละที่นี้ เลยไม่
 แน่นอนนะ

จากประถม ๓ มาแล้วไม่ทราบว่ายเรียนอะไรต่ออะไรจนกระทั่งปานนี้ จบได้
 จริงๆ ก็ ๓ ทั้งนั้นละ ประถม ๓ นักธรรมตรี โท เอก ก็ ๓ เปรียญก็ ๓ เลยเป็น ๓ มา

ด้วยกันเรื่อย ๆ จนกระทั่งทุกวันนี้ เราเป็นหลวงตา ป.๓ ไม่ผิด ๓-๓-๓ หมดเลย พอจบเปรียญ ๓ ประโยคที่เราตั้งสัจจะอธิษฐานไว้ บอกว่าพอได้ ๓ ประโยคแล้วเป็นปากเป็นทางของการดำเนินปฏิบัติธรรมได้เป็นอย่างดีไม่ขัดข้องแล้ว ออกเลย เราว่านั่นเพราะฉะนั้นพอจบ ป. ๓ ใครจะให้อยู่อะไรไม่อยู่ ออก ให้สอนนักรรรมก็ตีบาลีก็ตีไม่เอา จะสอนตัวเอง ออกมาบิณฑบาตแม่ครูจารย์มันเลย เข้าหาท่านก็ใส่เปรี้ยว ๆ ที่นี้ก็ออกจากนั้นก็ขึ้นเวทีพีดกันเลย

แต่นิสัยอันนี้ก็ตัวอย่างหนึ่งนะ คือมันเด็ดเดี่ยวเฉียบขาด เวลาลงใจกับพ่อแม่ครูจารย์มันแล้วนั้นละเอาตายว่านะ ไปฟังเทศน์ฟังธรรม ที่แรกสงสัยเรื่องมรรคผลนิพพาน เรียนไปอย่างนั้นละ ท่านก็บอกมรรคผลนิพพาน ๆ ทั้งนั้นแหละ แต่จิตหนึ่งกิเลสมันไปแบ่ง แบ่งไปกิน เอ้ มีหรือไม่มีน้ำ อยู่อย่างนั้นนะ จึงหาที่ปลงอันนี้ละ ไปหาพ่อแม่ครูจารย์มันท่านพาดน้ำขาดสะบั้นลงไป มรรคผลนิพพานประหนึ่งว่าอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ ลงใจแล้วที่นี้ก็ชั้ดเลยละ

ก็ตัวอย่างหนึ่งนิสัยอันนี้ดีนะ เป็นนิสัยที่ผาดโผน ถ้าหากเป็นทางโลกแล้วเป็นมหาโจรไม่ได้ตายอยู่กับในเรือนจำไม่ได้ตายอยู่กับที่ไหน ตายอยู่ในป่าในเขา พัดกับเจ้าหน้าที่เขาละชิ เป็นชั้นมหาโจรมันจะถอยใครใช้ไหม ตายที่ไหนตายได้ทั้งนั้นสู้อุตลอดเลย นี่ถ้าหากว่าเป็นฝ่ายทางชั่วนี้เราต้องเป็นมหาโจร พัดกันกับเจ้าหน้าที่นี้ตายไหนตายได้เลย ที่จะให้ได้จับมาเป็นนักโทษเข้าเรือนจำนี้เป็นอันว่าไม่ได้จับ อยากรู้ก็ตายต่อสนามรบกับเจ้าหน้าที่เขาละ ให้ถอยไม่ถอย จะให้เขาจับไปยอมตัวไปเข้าคุกนี้คงไม่มีละ ชั้ดเขาไม่ตายเราตายเท่านั้น นิสัยมันเป็นอย่างนั้น

เวลามาทางธรรม พอลงใจแล้วก็แบบเดียวกัน มาฟังเทศน์หลวงปู่มันแล้วลงใจนะ ลงใจสุดชั้ด พอเดินมายังไม่ถึงที่พักกุฏิเลย เหอ ว่าใจที่นี้ มาฟังธรรมของพ่อแม่ครูจารย์ถึงใจแล้วที่นี้ หาที่ต้องตีไม่ได้ เราว่าใจที่นี้ถามตัวเราเอง ต้องตายเข้าสู่ว่างั้นนะ ตายเท่านั้น คือจะให้ได้มรรคผลนิพพาน เหมือนท่านแบมรรคผลนิพพานให้เห็นอย่างนี้ ๆ ที่เราสงสัยนะ สงสัยมรรคผลนิพพาน นี่น่า ๆ อยู่อย่างนี้ มันเข้าถึงใจ เลยสุดทำนิพพานอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ เอาละเอาตายเข้าว่า ชั้ดกัน

ไปกรรมฐานก็ไปคนเดียวอีกนะ นิสัยอันนี้เป็นอย่างนั้นละ คือไม่เอาใครไปด้วย มันเป็นน้ำไหลบ่ามันไม่แรง รับผิตชอบกันละชิ ๑ องค์ ๒ องค์ ๓ องค์ รับผิตชอบนี้เป็นน้ำไหลบ่ามันไม่รุนแรง ไปคนเดียวเท่านั้น พอไปองค์เดียวมันออกช่องเดียวพุ่ง ๆ เลย แล้วพ่อแม่ครูจารย์มันก็เสริมเสียด้วย ท่านว่าไปก็องค์ ไปองค์เดียว ท่านขึ้นทันทีเลย เอ้า ท่านมหาไปองค์เดียวใครอย่าไปยุ่งท่านนะ นั้น เพราะท่านรู้นิสัยเรา อยู่กับท่านมาสักเท่าไร ๆ ท่านดูนิสัยดูความจริงจัง..เป็นยังไงท่านดูหมดแล้ว แล้วเราก็เป็น

มหาด้วย ไปหาท่านเป็นมหาแล้ว การศึกษาเล่าเรียนก็ไม่สงสัยแล้ว ก็มีแต่ทางด้านปฏิบัติ ไปหาท่านไม่ได้เคยมี เรื่องปริยัติไม่มีนะ ถ้าหากว่าท่านไม่ทราบว่าเป็นมหาตั้งแต่ท่านขู่เราขณะแรก ใครมานี้ กระผม

ท่านเดินจงกรมมีต ๆ เราไปกลางคืนมีต ๆ ไปดูกุฏิดูศาลา เอ๊ะ ก็ไปวินิจฉัยกุฏิวินิจฉัยศาลา เอ้ นี่ถ้าหากว่าเป็นศาลากรรมฐานก็รู้สึกจะเลิกไปสักหน่อยคิดนะ ถ้าเป็นกุฏิก็จะใหญ่ไปสักหน่อย พอว่า ใครมาอยู่ที่นี่ ท่านเดินจงกรมกลางคืน ทางนี้ก็บอกกระผม ท่านก็ใส่เลย อันผม ๆ นี่ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีผมตรงที่มันไม่ล้าน เอ้า ค้าน ชินะ โธ่ เปลี่ยนปั๊บทันที ผมช้อมหาบัว เอ้อ ก็ว่าอย่างนั้นซิ อันนี้ผม ๆ ท่านยิ่งแห่เอาซิ ตั้งแต่เด็กมันก็มีผมเข้าอีกแหละ เรายิ่งถึงใจนะ ขึ้นไปท่านก็ซัดเลยละซิ เทศน์มรรคผลนิพพาน ท่านไปห้ามมรรคผลนิพพานที่ไหน ทหารรถหาธรรมที่ไหน ห้ามมรรคผลนิพพานที่ไหน

ไล่ไปตามต้นไม้ภูเขาตินฟ้าอากาศทั่วจักรวาลไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม กิเลสแท้ธรรมแท้อยู่ที่ใจ เอา พัดลงปอนี้ เปิดนี้ด้วยภาวนา ท่านก็ใส่เปรี้ยว ๆ สมเจตนาที่เรามุ่งหาอรรถหาธรรม พูดให้ตรง ๆ เลยเพื่อพระนิพพานเท่านั้น มันเป็นอยู่ในจิตจะให้หลุดพ้นในชาตินี้ ท่านก็ใส่เปรี้ยว จากนั้นมาก็เอาละ ไปภาวนาคนเดียว ๆ ตลอด ท่านเสริมด้วยไปภาวนาคนเดียว เพราะท่านเห็นความเป็นอยู่ของเราที่อยู่กับท่านเป็นยังไง มีความตึงอกตั้งใจขนาดไหน อยู่ด้วยกันท่านดูตลอดเวลา ดูพระดูเณรที่ไปอยู่กับท่าน เราท่านจะไม่ดูยังไง เวลาที่ท่านไปเที่ยว ว่าไปองค์เดียว เอ้อ ขึ้นทันทีเลย เอา ท่านมหาไปองค์เดียวนะ ใครอย่าไปยุ่งท่าน

ท่านเห็นใจของเราว่าเด็ด ว่าเอาจริงเอาจังตลอด เทียวภาวนาอยู่ ๙ ปีพึดกับกิเลส ไปองค์เดียวตลอดเลย ท่านไม่มีค้านเลย ให้ไป พอใจ ๆ ถึง ๙ ปีเต็มพึดกับกิเลส ตั้งแต่พรรษา ๗ ถึงพรรษา ๑๖ นั้นละลงเวที่พึดกับกิเลส ไปตัดสติใจกันที่วัดดอยธรรมเจดีย์ดังที่เคยพูดแล้ว วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ เวลา ๕ ทุ่มเป็ง หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ นั้นละฟ้าดินถล่ม ระหว่างกิเลสกับธรรมขาดสะบั้นลงจากใจกระเทือนมากนะ ร่างกายนี้ฟุ้งเลย มันเป็นอะไรไม่รู้มันรุนแรงมาก กิเลสกับธรรมขาดสะบั้นจากกัน ร่างกายนี้ฟุ้งออกมาเลย กระเด็นขึ้นเลยมันไหวแรง

ร่างกายเราอยู่ธรรมดานี้ เมื่อร่างกายมันไหวฟุ้งออกมาเลย มันจึงเหมือนกับฟ้าดินถล่ม นั้นละเราเอาอันนี้เป็นเครื่องหมายมันรุนแรง จิตนี้มันรุนแรงขนาดนั้น นั้นละที่นี้มันก็จำขึ้นมาเราไม่เคยคาดเคยคิด โอโห เป็นขนาดนี้เชียวเธอ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ตรัสรู้อย่างนี้ละเธอ ๆ ข้าแล้วข้าเล่า ธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละเธอ ๆ พระสงฆ์แท้เป็น

อย่างนี้ละเธอๆ อ้อ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้
ยังงั้นมันเป็นแล้วนั้น

ใครคิดใครคาดไว้ เมื่อมันเป็นขึ้นอย่างจังๆ เห็นอย่างจังๆ จะปฏิเสธได้ที่ไหน
มันก็ต้องยอมรับว่าเป็นอันเดียวกันเท่านั้น พุทโธ ธัมโม สังโฆ ลงเป็นอันเดียวกันเป็น
ธรรมทั้งแท่ง นั้นมันขึ้นในหัวใจค้ำไม้ได้ละหมดปัญหา จากนั้นมาก็อยู่ในป่าในเขา
ไม่ได้คิดว่าจะสอนใคร แต่พระติดตามตลอดนะ พระนั้นละติดตามเรา ไปที่ไหนอยู่
ไม่ได้ก็วันละเดี่ยวพระตามแล้วๆ เราชอบอยู่ในป่าในเขาคนเดียวๆ ตลอดมา พระก็
ติดตาม ขาดครูขาดอาจารย์ด้วย พ่อแม่ครูจารย์นั้นมรณภาพไปแล้ว พระว่าเหว่มาก
ทีเดียว ก็ติดตามไปติดตามกันมากก็อยู่กันไป

สุดท้ายก็มาเอาโยมแม่บวชเรื่องมันถึงได้ใหญ่โตขึ้นมา เลยเป็นสนามมูตรสนาม
คู่อะไรบ้างเดี๋ยวนี้ ทั้งพระทั้งประชาชนในครอบครัวในวัด เลยกลายเป็นส่วนเป็น
ถ่านไปหมด มันมากต่อมากมันก็เลอะเทอะละซี จะแนะนำสั่งสอนดูว่ากล่าวใครทัน
ไม่ทันนะ กิริยาอาการของเราของเขามันก็เลอะเทอะไปแบบเดียวกันหมด หาราค่าหา
ราคาไม่ได้ในกิริยาอาการทุกอย่างที่เกี่ยวกับหมูกับเพื่อนมากต่อมาก มันกลายเป็นส่วน
เป็นถ่านไปหมดนั่นแหละ เราก็อู้ แต่ไม่ต้องบอกละจิตนะ เพราะมันมาเกี่ยวข้องกันก็
เลอะเทอะไปตามๆ กัน พวกกันจำเอานะ นี่จะ ๙ โมงแล้ว

พวกกันจำเอานะพวกฟังเทศน์ฟังธรรม อย่ามาฟังอยู่เฉยๆ นะ ธรรมๆ เป็นธรรม
แท้ๆ กิเลสเป็นกิเลสแท้ๆทำคนให้เดือดร้อนให้เสียหายได้แท้ ธรรมทำคนให้ดีให้ดีเลิศ
ได้แท้คือธรรม ให้จำเอาไปปฏิบัติ ที่นี่จะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ